

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ПРОГРАМА

вступного іспиту зі спеціальності
для вступників до аспірантури у 2024-2025 н.р.
(галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
спеціальність 025 «Музичне мистецтво»)

Затверджено

Вченою радою факультету

культури і мистецтв

(протокол № 7 від 25 червня 2024 року).

Голова вченої ради Циганик М. І.

ЛЬВІВ 2024

Фахові вступні випробовування до аспірантури зі спеціальності 025 музичне мистецтво передбачають перевірку професійної підготовки вступників, їх фундаментальних знань в обсязі навчальної програми для магістра (спеціаліста) з відповідної спеціальності.

ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАГИ

Вступники до аспірантури по спеціальності 025 - Музичне мистецтво проходять співбесіду на кафедрі музикознавства та хорового мистецтва (протокол подають у відділ аспірантури та докторантури), після чого складають вступні іспити з:

спеціальності – в обсязі відповідної навчальної програми рівня вищої освіти магістра (спеціаліста);

філософії – в обсязі відповідної навчальної програми;

іноземної мови (англійська, німецька, французька, іспанська) в обсязі, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти. Вступника, який підтвердив свій рівень знання, зокрема англійської мови, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, International English Language Testing System або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, звільняють від складання вступного іспиту з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів вступного випробування з іноземної мови з найвищим балом.

Рішення про допуск до складання вступних іспитів до аспірантури виносить Приймальна комісія до аспірантури Університету за результатами співбесіди вступника на факультеті (кафедрі), розгляду поданих наукових праць і реферату з урахуванням письмового висновку майбутнього наукового керівника зі спеціальності музичне мистецтво.

Особам, допущеним за рішенням Приймальної комісії до аспірантури Університету до вступних іспитів, надається відпустка для підготовки та складання іспитів згідно з чинним законодавством України.

Оцінювання вступників проводять за чотирибальною системою: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно».

Зарахування вступників відбувається на основі рейтингу, який формують згідно з результатами трьох вступних іспитів до аспірантури та оцінки майбутнього наукового керівника (з рецензії на реферат або відгуку на наукові праці).

Оцінка «незадовільно» з будь-якого вступного іспиту або за реферат (наукові праці) є підставою для відмови в допуску до подальших вступних випробувань як за рахунок коштів державного бюджету України, так і за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб. Оцінка «задовільно» за іспит зі спеціальності є підставою для відмови у зарахуванні вступника до аспірантури на всі форми навчання.

Оцінювання знань вступників до аспірантури відбуватиметься за 100 бальною шкалою:

51-70 бали - задовільно, 71-89 бали - добре, 90-100 балів – відмінно.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки.

ОРІЄНТОВАНИЙ ПЕРЕЛІК ТЕМ ДЛЯ УСНОГО ФАХОВОГО ІСПИТУ:

- «Музичне мистецтво античного часу». Музична естетика та теорія. Музичне мистецтво як обов'язкова частина загальної системи освіти громадянина. Музична етика та естетика. Синкретизм мистецтв. Піфагор та «гармонія сфер». Музично-теоретичні погляди Арістоксена.
- «Музичне Середньовіччя». Перехід від невменної до лінійної нотації. Діяльність [Гвідо д'Ареццо](#). Богослужбові жанри. Григоріанський хорал. Світська музика. Знаменний спів у Київській Русі. Діяльність трубадурів, труверів, менестрелів, скоморохів.
- «Українська музична культура епохи Відродження». Діяльність музичних цехів. Зародження партесного співу. Народнопісенна творчість та виконавство в Україні. Думи. Кант. Історичні пісні.

- «Європейська музична культура в епоху Бароко». Монументальні жанри інструментальної музики (ораторії, меси, кантати). Циклічні форми клавірної музики. Роль діяльності Й.-С. Баха та Г.Генделя в історії світової музики. Музичні жанри у творчості А.Вівальді, К.Монтеведі («Орфей»).
- «Українська музична культура барокової доби та класицизму». Творчість М. Березовського, А.Веделя, Д.Бортнянського. Партесний концерт. Діяльність М.Дилецького, його музично-теоретичний трактат.
- «Віденська класична школа». Творчість Й.Гайдна, В.-А.Моцарта, Л. Бетховена. Образи та жанри творчості.
- «Європейська музична культура доби Романтизму». Філософсько-естетичні засади романтизму, характерні особливості стилю. Основні теми та характери. Образи природи та фантастики. Розквіт програмної музики.
- «Українська музична культура ХІХ - поч. ХХ століття». Творчість М. Вербицького та М.Лисенка: оновлення жанрової системи та стильові інновації. Пісенні жанри у творчості С. Людкевича М. Леонтовича, К. Стеценка та Я. Степового.
- «Італійська опера ХІХ ст.». Творчість Дж.Верді та Дж. Россіні. Жанри творчості, теми та образи. «Веризм» у оперній творчості європейських композиторів.
- «Історико-культурні стилі кін. ХІХ – поч. ХХ ст.». Імпрессионізм, Музичний експрессионізм. Неофольклоризм та неокласицизм. Творчість композиторів «нововіденської школи».
- «Нові стильові тенденції у розвитку української музичної культури поч. ХХ ст.» (творчість С. Людкевича, М.Колесси, В.Барвінського).
- «Українська музична культура ХХ-ХХІ ст.». «Нова фольклорна хвиля». Український музичний авангард 60-х років. Академічна та популярна музика.
- «Завдання сучасного українського та європейського музикознавства». Еволюція історії музично-історичної та музично-теоретичної думки в Європі та Україні. Київська та Львівська музикознавчі школи як основні центри науки про музику в Україні. Внесок М. Грінченка та Б. Кудрика у

зародження наукових студій, присвячених музичній культурі України періоду XVI – XVIII ст.

- «Актуальні проблеми сучасного українського виконавства». Вплив виконавських шкіл (інструментальних, вокальних, диригентських) на розвиток виконавського музикознавства.
- «Соціокультурні аспекти сучасного музикознавства та виконавства». Інтердисциплінарна сутність музикознавства (музична педагогіка, музична психологія, музична соціологія). Види концертно-виконавської та музично-просвітницької діяльності викладачів і студентів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андросова Д. В. Стиль фортепіанних композицій А. Шенберга и А. Берга у контексті естетики експресіонізму [Електронний ресурс]. Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство. 2013. Вип. 1. С. 150-155. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/mvkfm_2013_1\(1\)__26](http://nbuv.gov.ua/UJRN/mvkfm_2013_1(1)__26)
2. Бабій О. П. Авторські концепції "опери порятунку" Людвіга ван Бетховена та Ріхарда Вагнера: драматургічна модель і типологія персонажів [Електронний ресурс]. Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2014. № 3. С. 10-19. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chasopys_2014_3_4
3. Виконавське музикознавство: стильові парадигми композиторської творчості та музичновиконавської інтерпретації, актуальні проблеми музичної педагогіки / ред.-упоряд.: М. А. Давидов, В. Г. Сумарокова. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2013. 286 с.
4. Власенко І. Традиції українського історичного музикознавства і сучасність. URL:<http://rep.bgam.edu.by/xmlui/bitstream/handle/123456789/741/Vlasenko.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
5. Гайдучик Д. Синтез народнопісенних та церковно-монодичних витоків у духовних циклах Кирила Стеценка [Електронний ресурс]. / Українське

- музикознавство. 2013. Вип. 39. С. 164-193. URL:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrmuz_2013_39_12
6. Герасимова-Персидська Н. О. Специфіка національного варіанта барокко в українській музиці 17 ст. / Українське бароко та Європейський контекст. Київ, 1991.
 7. Гнидь Б.П. Історія вокального мистецтва : [підручник]. Київ : НМАУ, 1997. 320 с.
 8. Горенко Л. І. Українська музична культура другої половини XVIII – початку XIX ст. та ідеї Просвітництва [Електронний ресурс]. Теоретичні питання культури, освіти та виховання. 2010. № 42. С. 27-33. URL:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Trkov_2010_42_10
 9. Гусарчук Т. Артемій Ведель. Постать митця у контексті епох. Київ, 2017.
 10. Герасимова-Персидська Н. Хоровий концерт на Україні в XVII–XVIII ст. Київ : Музична Україна, 1978. 182 с.
 11. Завгородня Г. Ф. Поліфонія як засаднича основа музичного мислення: до методології музикознавчого аналізу. Автореф. дис. ... д-ра мистецтвознавства : 17.00.03 / НАН України. Ін-т мистецтвознав., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ, 2013. 33 с.
 12. Павлишин С. Музика двадцятого століття: Навчаль. посібник. Львів: БАК, 2005. 232 с.
 13. Граб У. Музикологія як університетська дисципліна: львівська музикологічна школа Адольфа Хибінського (1912–1941). Львів, 2009.
 14. Грабовський Л. О. Борис Лятошинський як симфоніст-романтик (дискусійні думки) [Електронний ресурс]. Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2015. № 2. С. 3-8. URL:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chasopys_2015_2_3
 15. Грачова О. Модерністські аспекти формування української музичної культури [Електронний ресурс]. Вісник КНУКіМ. Сер. : Соціальні комунікації. 2013. Вип. 2. С. 123-129. - Режим доступу:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknukim_sk_2013_2_21
 16. Дідич Г.С. Історія західноєвропейської музики. Ч.І. Кіровоград, 2005. 226 с.

17. Зінькевич О. Чекан Ю. Музична критика. Теорія та методика. Навчальний посібник. Чернівці: Книга XXI, 2007.
18. Жаркова В. Мадригали Клаудіо Монтеверді як феномен музичної культури XVII століття / Мистецтвознавство України: зб. наук. пр. Нац. акад. мистец. України, Ін-т пробл. сучас. мистец. К. : Музична Україна, 2012. Вип.12 . С.91-96.
19. Зінькевич О. Історія музики: концепції, інтерпретації, документи. Науковий вісник Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського. Вип. 45. К., 2005.
20. Зінькевич О. Українська балада [Ф. Ліста](#). В сб.: Наука і культура. Вип. 21. К., 1987.
21. Зінькевич О. «Пісні Офелії» [М. Лисенка](#). В сб.: Українське музикознавство. Вип. 10. К., 1975. С.25-30.
22. Історія української музики : В 6-ти т. / АН УРСР, Ін-т мист-ва, фольк. та етногр. ім. М.Т. Рильського ; Редкол. : М. Гордійчук та ін. – Київ : Наукова думка, 1989-2006.
23. Історія української музики Т.1. Від найдавніших часів до середини XIX ст. / А.Б. Ахрімівич, Т.П. Булат, М.М. Гордійчук та ін. ; Редкол. тому : М.М. Гордійчук (відп. ред.) та ін. 1989. 448 с.
24. Історія української музики Т.2. Друга половина XIX ст. / Т.П. Булат, М.М. Гордійчук, С.Й. Грица та ін. ; Редкол. тому : Т.П. Булат (відпов. ред.) та ін. 1989. 464 с.
25. Історія української музики Т.3. Кінець XIX – початок XX ст. / С.Й. Грица, М.П. Загайкович, А.П. Калениченко та ін. ; Редкол. тому : Т.П. Булат (відпов. ред.) та ін. 1990. 424 с.
26. Історія української музики Т.4. 1917-1941 / Л.О. Пархоменко, О.У. Литвинова, Б.М. Фільц. 1992. 615 с.
27. Карпенко О. О. Філософські виміри ідеї абсолютної музики у Ріхарда Вагнера [Електронний ресурс]. Гілея: науковий вісник. 2016. Вип. 115. С. 144-147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gileya_2016_115_38

28. Качмар М. До питання теоретичного аналізу української церковної монодії (на прикладі величання "Архангельський глас") [Електронний ресурс Студії мистецтвознавчі. 2014. Число 1. С. 29-34. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/StudM_2014_1_5
29. Кияновська Л. Еволюція галицької музичної культури XIX — XX ст. Тернопіль : Астон, 2000. 339 с.
30. Кияновська Л. Українська музична культура: Навчальний посібник. — 2-ге вид., доп. Тернопіль : Астон, 2000. 184 с.
31. Козаренко О. Феномен української національної музичної мови. Львів: Вид. НТШ, 2011. 285 с.
32. Коляда І. Микола Лисенко. Харків : ПЕТ, 2015. 126 с.
33. Корній Л. Історія української музики. Київ – Харків – Нью-Йорк : Видавництво М.П. Коць, 1996-2001: Ч.1 (від найдавніших часів до середини XVIII ст.). – 1996. – 315 с.; Ч.2 (друга половина XVIII ст.). 1998. 387 с.; Ч.3 (XIX ст.). 2001. 480 с.
34. Корній Л. П. Тарас Шевченко і Микола Лисенко: націокультурні та музично-стильові рефлексії [Електронний ресурс]. Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2014. № 1. С. 15-25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chasopys_2014_1_4
35. Котляревський І. Пріоритетність як фактор розвитку музикознавства / Теоретичні та практичні питання культурології: Українське музикознавство на зламі століть. Збірник наукових статей. Вип. IX. Мелітополь: «Сана», 2002. 249 с.
36. Кулик Р. Музикознавство і музична критика / Історія української музики. Кінець XIX – початок XX ст. Київ: Наукова думка, 1990. Т. 3. С. 386-403.
37. Лісецький С. Й. Видатні представники українського музичного бароко (творчі досягнення С. Пекалицького і М. Дилецького) [Електронний ресурс]. Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2015. С. 112-117. URL.: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdakkkm_2015_1_26 34.

38. Лісецький С. Й. Сильові тенденції "неокласицизм" і "неофольклоризм" у музиці М. Скорика [Електронний ресурс]. Культура і сучасність. 2016. № 1. С. 92-97. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Kis_2016_1_19_35.
39. Луніна А. Камерний формат творчості Євгена Станковича: На перехресті "картинно-пейзажної візуальності", "кінозображальності" й "нової простоти" [Електронний ресурс]. Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки. 2013. Вип. 5. С. 141-147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/armpmn_2013_5_25_36.
40. Немкович О. М. Перші шевченкознавчі розвідки Станіслава Людкевича в контексті української культури кінця XIX – початку XXI століть [Електронний ресурс]. Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2014. № 1. С. 51-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chasopys_2014_1_8
41. Ляшенко І. Історико-стильові та етнофольклорні джерела формування української композиторської школи. Українська художня культура. Київ: Либідь, С. 235-258.
42. Макаренко Г. Г. Музика і філософія: Шопенгауер, Вагнер, Ніцше. К. : Факт, 2004. 152 с.
43. Мартинова Н. І. Тенденції урбанізму в фортепіанній музиці Еріка Саті та представників "французької шістки" [Електронний ресурс]. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Мистецтвознавство. 2011. № 2. С. 131-137. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNPUm_2011_2_23
44. Музично-педагогічні системи та концепції XX століття: підручник Вид. 2-ге. Львів: ЛНУ імені Івана Франка. Харків, 2017. 434 с.
45. Муха А. Музикознавство / Історія української музики. 1917-1941. Київ: Наукова думка, 1992. Т. IV. С. 519-543.
46. Новакович М. Національне як «одиничне» в музичній культурі Галичини першої половини XX ст. Українська музика: науковий часопис. Число № (25). Львів, 2017. С. 29-39.

47. Пясковський І. М. Скорик та А. Шенберг / Мирослав Скорик. Науковий вісник Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського. Вип. 10. К. : НМАУ, 2000. С. 35-40.
48. Пясковський І. [Логічне і художнє в музичному мисленні](#). Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського № 1 (2), К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2009. С. 21-25.
49. Пясковський І. [Музика і космос](#) . Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського № 2 (11). К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2011. С. 111–117.
50. Пясковський І. [Плюралістичні та європоцентристські концепції у музикознавстві](#) . Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського № 4 (13). К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2011. С. 90-101.
51. Пясковський І. Поліфонія в українській музиці: навч. посібник. До 100-річчя Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2012. 272 с.
52. Самойленко О. Естетика музична. [Українська музична енциклопедія](#), Т.2 — Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. 2008. С. 34-37.
53. Самойленко О. Часові епістеми музики і темпоральні категорії історичного музикознавства / Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2017. №3 (36). С. 9 -109.
54. Сильвестров В. В. Дочекайся музики [Текст] : лекції-бесіди : за матеріалами зустрічей, організованих Сергієм Пілютиковим. К. : Дух і літера, 2011. 375 с.
55. Сюта Б. Основи парамузикознавства. Київ, 2010. 150 с
56. Тимошенко О. Музичне життя України на сучасному етапі. Мистецтвознавство України. Зб.наук.праць. Вип. III. К.: КМУ, 2003.
57. Чекан Ю. І. До питання визначення предмету історії музики. Музичноісторичні концепції в минулому і сучасності: матеріали Міжнародної наукової конференції. Львів : Сполом, 1997. С. 17 – 23.

58. Ярмо М. Парадигма етнонаціональної ідентичності української музичної творчості як пріоритетна дослідницька проблема сучасного вітчизняного музикознавства. Наукові записки. Серія: мистецтвознавство. 2013. №2. 40 – 48.

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РЕФЕРАТУ

Вимоги і методика написання фахового вступного реферату до аспірантури.

Відповідно до вимог закладів вищої освіти вступники до аспірантури мають написати вступний реферат відповідно до обраної наукової спеціальності. Мета реферату – довести, що вступник володіє необхідними теоретичними і практичними знаннями з обраного напрямку наукової діяльності.

Вступник до аспірантури повинен мати достатній рівень знань та навичок, необхідних для початку власних наукових досліджень, тому при написанні наукового реферату йому необхідно:

довести високий рівень своїх знань з обраної наукової спеціальності;
продемонструвати схильність до самостійного аналізу фундаментальних та прикладних наукових проблем;

сформулювати та обґрунтувати вихідні наукові положення та ідеї, що будуть покладені в основу майбутнього дослідження.

Реферат має носити характер творчої самостійної науково-дослідної роботи.

Виклад матеріалу не повинен обмежуватися лише описовим підходом до розкриття обраної теми, а також він має відображати авторську аналітичну оцінку стану досліджуваної проблеми і власну точку зору на можливі варіанти її вирішення.

Автор реферату повинен виявити чітке розуміння проблеми, знання дискусійних питань, пов'язаних з нею, вміння підбирати і систематизувати

фактичний матеріал, робити обґрунтовані висновки, прогнозувати перспективи свого подальшого дослідження.

Тема реферату обирається вступником самостійно (за погодженням із передбачуваним науковим керівником).

Реферат рецензується передбачуваним науковим керівником (за призначенням завідувача кафедри) і оцінюється за чотирибальною системою, а оцінка впливає як на допуск до вступних іспитів, так і на зарахування до аспірантури. Реферат з обраної наукової спеціальності разом з іншими документами, передбаченими правилами прийому до аспірантури, вступник подає до приймальної комісії.

Реферат має мати чітку структуру:

Титульний аркуш – це перша сторінка, на якій вказується міністерство; назва навчального закладу, в якому виконується робота; назва кафедри (кафедра музикознавства та хорового мистецтва); повна назва теми роботи; прізвище та ініціали аспіранта, відділення; прізвище, ініціали, вчене звання наукового керівника; рік і місце виконання роботи.

Зміст – сторінка роботи, яка містить назву та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів; заголовки змісту повинні точно повторювати заголовки в тексті і розміщуються один під одним (перелік умовних позначень при необхідності).

Вступ – обґрунтовується актуальність теми, її практична значущість; визначається об'єкт, предмет, мета і завдання дослідження; розглядаються методи, за допомогою яких воно проводилось; розкривається структура роботи, її основний зміст. Обов'язкова частина вступу - огляд літератури з теми дослідження, в який включають найбільш цінні, актуальні роботи (10-15 джерел). Огляд повинен бути систематизований аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг та недоліків робіт.

Розділи і підрозділи основної частини – проаналізований і систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів (глав і параграфів); кожний розділ висвітлює самостійне

питання, а підрозділ окрему частину цього питання; відмічається головна ідея, а також тези кожного підрозділу; розкривається теорія питання та досвід практичної роботи.

Висновки – підсумок проведеної роботи, подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій, які відповідають поставленим завданням; відмічається не тільки позитивне та недоліки, а також і конкретні рекомендації щодо їх усунення;

Список використаної літератури – відображає обсяг використаних джерел та ступінь вивчення досліджуваної теми; містить бібліографічний опис джерел, використаних аспірантом під час роботи над темою.

Додатки – не є обов'язковим елементом і не входять до основного ліміту обсягу роботи, однак підвищують рівень довіри до результатів роботи, свідчать про їхню достовірність; містять допоміжний матеріал у вигляді зразків анкет, тестів, таблиць допоміжних цифрових даних, схем, графіків, карт, ілюстрованого матеріалу та ін.

Основні вимоги до науково-дослідної роботи:

актуальність теми, відповідність її сучасному стану певної галузі науки та перспективам розвитку, практичним завданням відповідної сфери;

вивчення та критичний аналіз монографічних і періодичних видань з теми;

вивчення та характеристика історії досліджуваної проблеми та її сучасного стану, а також передового досвіду роботи у відповідній галузі;

чітка характеристика предмета, мета і метод дослідження, опис та аналіз проведених автором експериментів;

узагальнення результатів, обґрунтування їх, висновки та практичні рекомендації.

Обсяг реферату визначається специфікою теми і змістом документів, кількістю відомостей, практичним значенням (20-25 сторінок).

Загальні правила та вимоги до оформлення науково-дослідної роботи

Аркуш формату А4, надрукованих через 1,5 інтервалу, шрифт Times New Roman 14. Поля сторінок: верхнє – 20 мм, нижнє – 25 мм, праве – 10 мм, лівє – 30 мм. Рівняння тексту – по ширині сторінки, без переносів.

Заголовки структурних частин: ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ друкують великими літерами симетрично до тексту.

Назву розділу друкують маленькими літерами (перша велика) з абзацного виступу, абзацний виступ повинен бути однаковим і дорівнювати 10см.

Крапка в кінці заголовку не ставиться. Відстань між заголовками та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервали.

Зноски розміщують у нижній частині сторінки, їх не переносять на наступну сторінку.

Сторінки рукопису послідовно нумерувати, починаючи з обкладинки і до останньої сторінки, у правому верхньому куті, нумерація таблиць, рисунків повинна бути наскрізна.

Розмір таблиці не повинен перевищувати друкарське поле аркуша, таблиця повинна мати заголовок, на кожную таблицю в тексті обов'язково повинно бути посилання.

Програму іспиту з спеціальності для вступу в аспірантуру по спеціальності 025 Музичне мистецтво затверджено на засіданні Вченої ради факультету культури і мистецтв (протокол № 7 від 25 червня 2024 року).

Декан факультету

культури і мистецтв

доц. М. І. Циганик